

KOMUNIKAT PRASOWY nr 160/23

Luksemburg, 25 października 2023 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-136/19 | Bulgarian Energy Holding i in./Komisja

Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji, zgodnie z którą grupa BEH nadużyła pozycji dominującej, gdy odmówiła udzielenia dostępu do strategicznej infrastruktury gazowej w Bułgarii

W okresie zaistnienia okoliczności faktycznych Bulgarian Energy Holding (BEH), spółka należąca w całości do państwa bułgarskiego, posiadała kilka spółek zależnych prowadzących działalność w sektorze energetycznym, w tym spółki Bulgargaz i Bulgartransgaz. Bulgargaz był publicznym dostawcą gazu w kraju. Bulgartransgaz zarządzał system przesyłowym wykorzystywanym do dystrybucji gazu w Bułgarii oraz eksploatował ten system. Kontrolował również jedyną w tym państwie instalację magazynowania gazu ziemnego, położoną pod ziemią w Cziren.

Zaopatrzenie Bułgarii w gaz od dawna było niemal w całości uzależnione od importu gazu rosyjskiego. Był on przesyłany przez Ukrainę, a następnie Rumunię głównie za pomocą rumuńskiego gazociągu tranzytowego 1, zarządzanego przez spółkę Transgaz, operatora systemu przesyłowego gazu w Rumunii.

Od 1974 r. umowa międzyrządowa między Bułgarią a Rumunią określała warunki korzystania z gazociągu rumuńskiego 1. W 2005 r. na mocy nowej umowy Bulgargazowi przyznano prawo do wyłącznego korzystania z tego gazociągu do końca 2011 r. Umowa ta została przedłużona do 2016 r.

W 2010 r. spółka Overgas, będąca uczestnikiem rynku dostaw gazu w Bułgarii, wniosła do Komisji Europejskiej skargę przeciwko BEH i jej dwóm spółkom zależnym w związku z naruszeniem reguł konkurencji Unii. Po przeprowadzeniu dochodzenia Komisja stwierdziła w decyzji z dnia 17 grudnia 2018 r.¹, że zachowanie tych spółek stanowiło **nadużycie pozycji dominującej** na rynku dostaw gazu w Bułgarii. Naruszenie polegało na odmowie udzielenia podmiotom trzecim, w tym Overgasowi, dostępu do rumuńskiego gazociągu tranzytowego 1, jak również do systemu przesyłowego gazu i stacji magazynowania gazu w Cziren w okresie od 30 lipca 2010 r. do 1 stycznia 2015 r. Zdaniem Komisji uniemożliwiło to konkurentom Bulgargazu rozwój ich oferty na terytorium Bułgarii. W konsekwencji Komisja nałożyła na odnośne przedsiębiorstwa grzywnę w wysokości około 77 mln EUR.

BEH i jej spółki zależne wniosły do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji lub ewentualnie o obniżenie kwoty grzywny.

W swoim wyroku **Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji.**

Zdaniem Sądu gazociąg rumuński 1 stanowił infrastrukturę niezbędną do przesyłu gazu rosyjskiego do Bułgarii, zważywszy, że nie istniał dla niej jakiegokolwiek substytut. Nawet jeśli Bulgargaz nie był jego właścicielem, gazociąg ten był zastrzeżony do jego wyłącznego użytku, co znajdowało konkretny wyraz w sytuacji kontroli, a zatem w **pozycji dominującej** Bulgargazu na rynku właściwym.

Sąd stwierdził jednak, że Komisja nie wykazała, iż zachowanie Bulgargazu w zakresie dostępu do gazociągu rumuńskiego 1 było przyczyną trudności napotkanych przez podmioty trzecie wnoszące o dostęp do tego gazociągu

w celu przesyłu gazu z Rosji do Bułgarii. Tak więc wszelka nieprawidłowość, której Bulgartransgaz hipotetycznie mógł się dopuścić w zakresie systemu przesyłowego gazu i stacji magazynowania w Cziren, nie mogła stanowić naruszenia reguł konkurencji Unii, ponieważ żadne przedsiębiorstwo nie mogłoby wejść na bułgarski rynek gazu bez dostępu do gazociągu rumuńskiego ¹.

Sąd stwierdził ponadto, że Komisja nie umożliwiła grupie BEH pełnego przedstawienia jej stanowiska w przedmiocie zarzucanego tej grupie naruszenia, a tym samym naruszyła jej prawo do obrony.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że Komisja nie wykazała należyście, iż grupa BEH nadużyła pozycji dominującej na rynku dostaw gazu w Bułgarii.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎(+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Decyzja Komisji C(2018) 8806 final z dnia 17 grudnia 2018 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 102 TFUE (sprawa AT.39849 - BEH Gas). Zobacz również komunikat prasowy Komisji [IP/18/6846](#).